

Lịch Sử

An Bình Hạnh Phúc

NHỮNG NGÀY ĐẦU CỦA AN BÌNH HẠNH PHÚC

Sự thành hình của ABHP không phải trong một sáng chiều do quyết định của một vài người, một nhóm người hay một tổ chức nào. Mà đây là một sự kêu gọi và là một chương trình được sắp sẵn bởi Đức Chúa Trời Toàn Năng.

Một chiều ngày thứ bảy Sabát vào mùa thu năm 1978, khi còn là một sinh viên, mục sư Dương Quốc Tùng được sự thúc giục ngồi cầu nguyện với Chúa. Trong khi ngồi cầu nguyện ông thấy tâm hồn mình như thoát ra khỏi cơ thể, bay vút lên, một sự hiện thấy được ban cho ông. Tóm tắt, ông được gặp Chúa, được chính tay Ngài đỡ đi những gánh nặng trong đời sống và chính ngón tay Ngài chỉ hướng để ông đi tới. Con đường thật chật hẹp, chỉ vừa 1 người, với những hòn đá nhỏ trơn trượt, bàn chân phải bám vào từng hòn đá mà đi. Chúa phán, “Con cẩn thận, đừng nhìn qua bên hữu hay bên tả, và từ từ đi tới.” Ông bước đi một mình, có lúc tò mò nhìn qua bên hữu thấy là một thung lũng sâu hun hút, sương khói mờ mịt, tiếng gió hú rợn người. Nhìn qua bên tả, bên dưới là những vách đá cheo leo, sóng biển gào thét, đập vào những vách đá đó. Ông lấy bình tĩnh, cứ đi tới và cuối cùng thấy từ đằng xa, thành thánh Giêrusalem huy hoàng, cao lớn, rực rỡ sáng ngời...

Tỉnh lại, ông thấy mình đã “ngát đi” khoảng 2 tiếng rưỡi đồng hồ. Đây là một bước khởi đầu quan trọng trong tâm hồn và đức tin của ông về Chúa và sự kêu gọi của Ngài...

Tám năm sau đó, trong giờ cầu nguyện thường lệ vào một đêm tháng 6, ông lại nhận được một sự kêu gọi đặc biệt cho chức vụ của mình trong tương lai. Ông không hiểu được rõ ràng mục đích lúc nhận được sự hiện thấy mà Chúa ban, nhưng dần dần hơn 15 năm sau đó ông mới hiểu được sự ứng nghiệm của sự kêu gọi này. Chúa kêu gọi ông thực hiện một chức vụ truyền giảng trong không gian qua các thành phố lớn. Ông vô cùng sợ hãi và phản ứng với Chúa rằng, “con là ai mà dám làm điều này?” Chúa chỉ đáp lời, “Hỡi con Ta, đừng sợ hãi, Ta sẽ ở cùng con”...

Tháng 9 năm 1987, mục sư Dương Quốc Tùng được Giáo Hạt Đông Nam California kêu gọi về hầu việc Chúa cho cộng đồng người Việt tại Nam California. Ông về với 2 mục đích từ giáo hạt: 1) mở mang một hội thánh người Việt tại Little Saigon, thủ đô của người Việt tị nạn; và 2) củng cố và phát triển nhóm người Việt tại Loma Lind, nếu có thể được.

Công việc bắt đầu với nhiều gian nan, nhưng Chúa Toàn Năng ban ơn và vào tháng 4 năm 1990, Giáo Hạt Đông Nam California chính thức tổ chức nhóm Người Việt tại Loma Linda thành một chi hội (company) trong cộng đồng hội thánh của Giáo Hạt.

Đồng thời cũng trong thời gian đó nhóm người Việt giữ ngày Sabát tại Westminster, bây giờ là Orange County, cũng gia tăng từ chỗ 1 người dần dần lên đến khoảng 25 người, trung tín thờ phượng Chúa vào mỗi ngày thứ bảy Sabát và tiếp tục truyền giáo ra cho cộng đồng.

Một ngày mùa hè năm 1991, ban Trị sự Hội Thánh người Việt Westminster có cuộc họp với Mục sư Dương quốc Tùng để bàn định việc tổ chức một chương trình giảng đạo cho công chúng trong nhiều tuần lễ liên tiếp. Nhiều người trong chúng tôi e ngại, vì hội thánh rất ít người, ngồi không hết một phòng họp nhỏ với mấy dãy ghế nhôm. Hầu hết đến với Lễ Thật từ những niềm tin khác như Phật giáo, Công giáo, Tin lành, người Lương ... và thường thì không quen với những hoạt động xã hội. Hơn nữa, kể đi học người đi làm, bận bịu trong cuộc sống, lo lắng công việc nhà, tìm được thì giờ phục vụ Chúa sao mà khó thể. Chúng tôi rụt rè hỗ trợ mục sư tổ chức chương trình truyền giảng Lễ Thật của Chúa.

Mọi người đồng ý lấy tên là “An Bình Hạnh Phúc,” nhưng mọi việc rồi cũng đổ hết lên mục sư. Mục sư mượn máy quay phim để chiếu, sửa soạn ấn bản và các tài liệu phát tay, liên lạc mượn phòng ốc, ghế, quạt máy ... và soạn bài giảng. Chúng tôi vui vẻ làm mấy việc lật vật như xếp ghế, dọn dẹp, quay phim, treo băng quảng cáo, phát tài liệu, rủ bạn bè người quen tới tham dự và đón tiếp họ.

Mọi người hăng hái, chu toàn phận sự của mình, tạm thời gác bỏ việc nhà để bận rộn việc của hội thánh. Bận rộn nhất có lẽ là mục sư. Tuy mệt mỏi, nhưng ai cũng lên tinh thần vì kết quả có được 13 người bằng lòng tin nhận Chúa và chịu phép Báp-têm. Cứu được một linh hồn cả thiên đàng cũng vui mừng, huống chi mình được thêm 13 anh chị em mới. Thế là tất cả cùng nhau mỗi ngày thứ Bảy tới nhà thờ ca hát thờ phượng Chúa, vui mừng hỉ hả, tưởng rằng đời chỉ có thế, tin Chúa bao nhiêu là đủ rồi, quên mất đại mạng lệnh mà Chúa truyền trước khi Ngài về trời.

Tháng hai năm 1992, hội thánh Loma Linda phát động chương trình quyên góp tài chánh trong vòng 2 tháng để tạo mãi một ngôi thánh đường tại thành phố Colton. Chúa ban ơn cho hội thánh, cuối tháng 4, hội thánh chánh thức dời vô thánh đường mới. Trong ngày lễ khánh thành, hội thánh cam kết dùng ngôi thánh đường để rao giảng Lễ Thật cho người Việt.

Nhưng tận trong đáy lòng của mục sư Dương Quốc Tùng, ông vẫn cảm thấy rằng mình vẫn còn thiếu sót một điều gì với Chúa. Ông cảm thấy rằng ông chưa thực hiện được chính điều gì đó mà Chúa muốn ông phải làm (Đến lúc này ông vẫn chưa hề hiểu được sự hiện thấy mà Chúa ban cho vào năm 1986).

TRUYỀN HÌNH AN BÌNH HẠNH PHÚC

Tháng 3 năm 1993, Mục sư Lynn Mallery, Hội trưởng Giáo hạt Đông Nam California yêu cầu hội thánh người Việt thành lập chương trình truyền giảng qui mô cho cộng đồng người Việt tại Orange County nói riêng, là cộng đồng người Việt tỵ nạn lớn nhất trên thế giới, và các cộng đồng người Việt tại Bắc Mỹ.

Mục sư Tùng cho họp ban Trị sự, bàn thảo về chương trình giảng đạo trên TV. Mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Có ai biết gì về làm chương trình TV không? Đây là xứ Mỹ, TV là một trong

những kỹ thuật phức tạp nhất, xử dụng máy móc hiện đại, tốn kém rất nhiều, đâu có phải chuyện chơi. Mọi người im lặng hoảng hốt, nói vô cũng không được vì hoàn toàn không biết nói gì, nói ra thì sợ làm buồn lòng Chúa chứng tỏ mình không muốn chia sẻ Lễ Thật của Chúa ra cho mọi người cùng biết. Lần này thì có sự kết hợp của hội thánh Loma Linda nữa, vì là chuyện lớn. Nhưng mà mấy chục người ngơ ngác không biết gì về TV, hay một trăm người ngơ ngác ngác thì cũng giống nhau thôi. Bàn lui tính tới, nói loanh quanh một hồi thì mọi việc cũng do mục sư gánh vác. Mục sư không ngại thì mình ngại cái gì. Thôi thì cũng rụt rè biểu quyết ủng hộ chương trình TV.

Chúng tôi thông báo quyết định cho hội thánh mẹ Westminster, vì lúc ấy hội thánh người Việt chỉ là một nhóm nhỏ nằm dưới sự bảo trợ của Hội Thánh Westminster người Mỹ, là một nhà thờ lớn có sức chứa hàng ngàn người và đã được tổ chức lâu đời. Mục sư chủ tọa hội thánh Westminster lúc ấy là Dave Mauck bằng lòng trích quỹ truyền giáo của ông để hỗ trợ 24,000 dollars. Chúng tôi lập tức liên lạc với một số TV producers để tìm hiểu về giá cả hoàn thành một cuộn băng TV. Tất cả producers, ngay cả TV producers riêng của giáo hội CĐPL cũng đều đòi tổn phí từ \$3000 đến \$6000 để thực hiện một chương trình dài 30 phút, không kể tiền airtime, là số tiền phải bỏ thêm để thuê giờ phát hình trên các băng tần TV.

Không thể nào chịu nổi chi phí lớn lao đó, chúng tôi liên lạc với một số người để nhờ giúp đỡ. Một producer sẵn sàng giúp đỡ để thực hiện ngay trong garage nhà ông. Nhưng người kỹ sư âm thanh đã hứa là sẽ hợp tác giúp đỡ, thì 6 tuần trước ngày thực hiện, đã thông báo rút lui. Cho nên vị producer này chỉ có thể giúp đỡ về lãnh vực hình ảnh. Chúa mở đường để Mục Sư gặp một người nhạc sĩ tại Hollywood và cũng là một kỹ sư âm thanh chuyên nghiệp. Vị này đồng ý hướng dẫn cho một người cách thức thực hiện âm thanh cho truyền hình. Một người tình nguyện đi học. Ông đi theo người kỹ sư âm thanh học nghề trong 1 tuần, rồi trở về, thuê thợ đóng sửa lại garage nhà mình thành phòng thu băng. Băng master DAT đầu tiên làm ra đã được người thầy ngạc nhiên, khen ngợi là đạt được tiêu chuẩn kỹ thuật âm thanh. Chúa đã cho, 5 năm học kỹ sư âm thanh thu ngắn lại trong 1 tuần. Cũng trong thời gian này, có người đã hỗ trợ tài chánh để mua dụng cụ âm thanh bằng cách cho thế chấp (refinance) lại ngôi nhà của mình.

Tháng 7 năm 1993 chương trình TV An Bình Hạnh Phúc đầu tiên được phát hình trên băng tần 18 cho Nam California, toàn Bắc Mỹ (USA & Canada) thì trên băng tần International Channel. Số tiền quỹ \$24,000 được dự tính sẽ bao gồm 6 tháng, với chi phí tổng cộng là \$1000 cho mỗi chương trình phát hình. Nhưng kinh nghiệm cho thấy phí tổn của một chương trình TV thật không thể lường được. Trung bình mỗi tuần chi phí khoảng \$1750, không kể những hao tổn lặt vặt thì hầu như không hề dứt. Tiền bạc mau chóng cạn dần. Chương trình được phát hình hàng tuần, mỗi lần 30 phút. Chỉ có 30 phút trên TV, nhưng là công trình đóng góp của vô số người.

Trước hết phải nhắc tới ca đoàn. Ca đoàn là lực lượng hùng hậu, làm việc không ngừng nghỉ trong tất cả mọi sinh hoạt của hội thánh. Ca đoàn đem lời ca tiếng hát ca tụng Chúa đến với tất cả mọi người trong những công tác truyền đạo vào các dịp lễ Phục sinh, Giáng sinh ... Mục sư Tùng là người đàn piano chuyên nghiệp, soạn nhạc, hòa âm, nhưng ca viên thì sao? Vào những năm đầu tiên thành lập, Mục sư khuyến khích tất cả mọi người già trẻ lớn bé gia nhập ca đoàn. Ca đoàn bao gồm cả chồng lẫn vợ, cha mẹ con cái, bà gia con dâu, mẹ vợ con rể, nhỏ nhất cỡ 15 tuổi, già nhất cỡ 65. Lỡ như có viện cố rằng, “Tui, cha sanh mẹ đẻ không biết hát, làm sao tui

biết hát thánh ca” chắc chắn sẽ được nghe mục sư trả lời là “Tôi sẽ tập cho ông bà hát”. Ôi những ngày khó nhọc khi mục sư còn là ca trưởng. Ông bắt tập đi tập lại, tập đi tập lại, biết mấy trăm lần. Hát thì phải mở miệng thật to, tròn như chữ "O". Hát phải đứng để vận hơi từ bụng lên. Vừa mở miệng vừa mở chân, nói chuyện thì bị la, hát lí nhí trong miệng cũng bị la, đi trễ cũng bị la, vắng mặt trong những buổi tập dượt cũng bị la. Tối thứ Bảy mọi người vui vẻ đi chơi, thì mình ở lại cho đến khuya để tập hát. Nói sao cho hết những khổ nhọc của ca đoàn Westminster và Loma Linda từ ngày đầu tiên thành lập cho đến ngày hôm nay.

Thâu hình một bản nhạc do ca đoàn hát trong vòng 5 phút là một công việc khó khăn. Thâu ở studio thì không đủ chỗ cho tất cả mọi người đứng, thâu ở nhà thờ thì hệ thống âm thanh không đúng. Dần dần những nhóm ca như ban Sa-Rôn, Sao Mai, Suối Thiêng được thành lập để dễ dàng cho việc tập hát và thâu hình. Các anh chị của ban Trang Trí là những người đến studio sớm nhất để dựng cảnh cho chương trình thâu hình, chăm sóc trang hoàng từng bình hoa, chậu cây cho mỗi cảnh. Đến khuya khi mọi người đã ra về, họ còn ở lại để dọn dẹp, cẩn thận cất những miếng phong cảnh ấy, sợ rằng không cẩn thận thì chúng sẽ sờn rách, tốn tiền để mua lại. Có chị thì lo trang điểm cho ca viên và những xưởng ngôn viên, bận bịu chạy lui chạy tới săn sóc cho từng cái áo, từng khuôn mặt được tươi đẹp. Xưởng ngôn viên thì hải hùng trước ống kính, nhìn xuống đọc bài thì không được, nhìn tới đằng trước cố nhướng mắt lên cho thấy những hàng chữ viết nguệch ngoạc trên tấm bảng thì mặt mũi khó coi. Cố học thuộc lòng thì chữ nhớ chữ quên. Lòng thì chết điếng mà miệng vẫn phải tươi cười, giọng nói vẫn phải dịu dàng, rõ ràng dễ nghe. Chỉ có mấy câu giới thiệu và đọc địa chỉ của hội thánh mà thâu tới thâu lui không biết bao nhiêu lần. Cả người thâu và người bị thâu đều mệt khờ người ra. Đó là chưa kể tới những ca viên trong khi hát, nếu có một người vô tình nhắm mắt hả miệng không đẹp, thì cả nhóm cứ phải hát đi hát lại cho đến khi mọi sự được chấp nhận.

Từ thứ Hai cho đến thứ Sáu, kẻ đi học người đi làm. Ngày thứ Bảy thì thờ phượng sinh hoạt trên nhà thờ cho đến khi mặt trời lặn, sau đó là bắt đầu vào việc tập hát cho đến khuya. Ngày Chủ nhật từ 8 giờ sáng đã phải tới studio để làm việc, thường xuyên chấm dứt vào khoảng gần 12 giờ đêm. Chưa kể người có nhiệm vụ dàn dựng (Edit) hình ảnh thì phải tiếp tục làm việc cho đến 3, 4 giờ khuya mới xong, lái xe về nhà thì cũng vừa đúng 5 giờ sáng, nghỉ một chốc thì bắt đầu sinh hoạt trong ngày thứ Hai, và chiều thứ Ba lại bắt đầu dàn dựng cho chương trình phát hình. Cứ như vậy liên tiếp trong gần 2 năm.

Chúng tôi đi xuyên qua thời gian này hoàn toàn do Chúa nâng đỡ, bởi vì bây giờ mỗi khi nhìn lại, vẫn còn thấy lạnh ở sống lưng, cảm tạ Chúa đã khiến cho mình tiếp tục những công việc đó mà không kiệt lực hoặc ngã bệnh. Nhưng đã có một người kiệt sức trong chương trình TV, chẳng ai xa lạ đó chính là mục sư. Ông điều khiển tất cả mọi sinh hoạt của cả hai nhà thờ lẫn chương trình TV, không có thì giờ ăn, không có thì giờ ngủ. Mỗi ngày chủ nhật thấy ông tại studio, chúng tôi không biết đến khi nào thì ông ngã quỵ. Mặc dầu là giảng cho TV, mục sư không muốn giảng khơi khơi trước cái máy thâu hình. Chúng tôi phải xếp vài dây ghế, rồi ngồi đó, hát thánh ca, cầu nguyện sửa soạn cho không khí thờ phượng, và rồi mục sư bắt đầu giảng Lời Chúa cho chúng tôi nghe. Bài giảng được thâu từ đầu đến cuối, không có việc giảng đi giảng lại. Mỗi tuần trôi qua, chúng tôi thấy ông càng thêm gầy còm. Da mặt trắng, trước khi giảng thì đứng không nổi, nói không ra tiếng, nhưng bắt đầu giảng Lời Chúa thì lại mạnh dạn hùng hồn, cho nên chúng tôi cũng hy vọng tình trạng sức khoẻ mục sư cũng không đến nỗi nào. Với lại nói cho

cùng, ai có thể thuyết phục được mục sư dừng lại? Cho đến khi chính Chúa để cho mọi chuyện xảy ra. Mục sư kiệt lực trên giường bệnh, hiểu được rằng không thể phung phí sức khỏe để tự mình cố gắng chu toàn tất cả mọi chuyện, mà phải giao phó mọi việc cho Chúa trên bước đường phục vụ. Và rồi Chúa vực ông dậy để tiếp tục lo công việc cho Ngài.

Mục sư hồi phục và chúng tôi cũng hồi phục. Tín đồ từ tinh thần đến thể xác cũng gần đến chỗ kiệt quệ, gia đình cũng bắt đầu rối rắm vì chủ nhân vắng mặt quá lâu. Mồ hôi nước mắt đã chảy rất nhiều vì áp lực nặng nề của cuộc sống, của công ăn việc làm, và của những ngày làm TV An Bình Hạnh Phúc. Chúng tôi học được nhiều bài học trên bước đường phục vụ.

Bài học thứ nhất: Chúa không chọn người có tài, có bằng cấp cao để làm công việc cho Ngài, Chúa chỉ chọn người có lòng phục vụ, biết kiên nhẫn, biết hy sinh, biết hạ mình khiêm nhường.

Bài học thứ hai: Chúa cho trải qua gian truân để chứng nghiệm được quyền năng, phép lạ của Chúa. Và mỗi cá nhân tín đồ, trong mối liên lạc thân yêu và mẫu nhiệm với Chúa, còn được ban cho những sự hiểu biết, khôn ngoan riêng để đức tin của mình tăng trưởng. Tạ ơn Chúa đã săn sóc, quan phòng cho mỗi một người trong chúng con.

Chương trình An Bình Hạnh Phúc TV chấm dứt sau 21 tháng hoạt động. Kể từ tháng Bảy 1993 cho đến tháng Tư 1995, sau khi đã tiêu hết số tiền 24,000 đầu tiên, chương trình hoạt động mà không hề có một quỹ tài chánh chắc chắn, tiền bạc đóng góp của các tư nhân đến từng tuần, giáo hội chỉ hỗ trợ tinh thần. Chúng tôi phải chạy lo tìm kiếm sự giúp đỡ tài chánh từ những người Mỹ có lòng, hằng mong muốn sự cứu rỗi cho những người bạn Việt Nam. Chúng tôi cho phát hình tuần này mà không hề biết tuần sau có còn tiếp tục được hay không. Ngân quỹ trống rỗng, tìm đâu ra \$7,500 để trả chi phí tối thiểu hàng tháng. Nhưng ai nấy đều tin tưởng rằng, nếu Chúa muốn chương trình tiếp tục thì Chúa sẽ cung cấp mọi thứ cần dùng. Mọi người cứ tiếp tục chu toàn công việc của mình miễn phí không lương, đôi khi lại còn bỏ thêm tiền túi ra mỗi khi cần, và phục vụ bất kể giờ giấc.

Từ 6 tháng hoạch định, Chúa đã cho kéo dài chương trình TV đến 21 tháng trên băng tần số 18. Tám mươi hai (82) tuần. Và 24 tháng trên băng tần International channel. Thấy thì như dễ mà làm thì rất khó. Thời gian trôi qua như là ngắn ngủi mà cũng dài như thiên thu.

Cơ Đốc Phục Lâm An-Thất-Nhật là tổ chức tôn giáo của người Việt đầu tiên truyền giảng đạo Chúa trên hệ thống truyền hình của Hoa Kỳ. Thư từ và điện thoại liên lạc của các khán giả trên các tiểu bang Hoa Kỳ liên tục gọi về để ủng hộ, để tò mò hỏi han, và để đặt mua các bài giảng. Một ban nhóm mới cũng được thành lập để làm băng, sao băng, và gửi những băng giảng đạo bằng cassette hoặc video cho người đặt mua. Ban Thư từ & Liên lạc này, sau khi chương trình TV chấm dứt vẫn còn tiếp tục hoạt động cho đến ngày hôm nay. Ngoài băng cassette, video, bây giờ đã có thêm băng CD và DVD.

AN BÌNH HẠNH PHÚC RADIO

Một con bệnh nặng thập tử nhất sinh cần bao nhiêu thời gian để trở lại bình thường? Tháng

Năm 1995 mục sư Tùng họp ban Trị sự để thảo luận chương trình phát thanh An Bình Hạnh Phúc. Chúng tôi đành nhìn nhau bật cười. Đã lỡ mắc nợ Chúa ơn cứu rỗi, có lẽ nào lại nhắm mắt khoanh tay, ích kỷ hưởng lấy ơn phước một mình. Thôi thì tiếp tục ủng hộ ABHP làm chương trình phát thanh. Chỉ có một điều là chương trình truyền hình còn có được một số tiền để bắt đầu, còn chương trình phát thanh thì không có xu nào, nhưng chúng tôi tích tụ được một kho tàng kiến thức về âm thanh. Mọi chi phí được bảo trợ từ chiếc quỹ nhỏ bé của hai nhà thờ và sự vận động tài chánh của ABHP.

Biết thêm một ít về những ủng hộ tài chánh của tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm An-Thất-Nhật tại Hoa Kỳ cũng là điều thú vị. Người SDA tin tưởng rằng Kinh Thánh toàn bộ Cựu Ước và Tân Ước là Lời của Chúa, và là mẫu mực cho tất cả các tiêu chuẩn sống của họ. Thành tín đóng 1 phần mười lợi tức của mình cho hội thánh là một trong những điều mà họ làm theo.

Do vậy mà Giáo hội CDPLATN tuy chỉ có mấy chục triệu tín đồ, nhưng lại có nhiều hoạt động xã hội, cứu trợ và truyền đạo nhất trên thế giới (so với những tôn giáo khác với vô số giáo dân, có khi lên đến hàng tỷ). Ngoài tiền phần mười gởi về giáo hội để hỗ trợ các hoạt động nhân đạo và tôn giáo cần thiết trên toàn thế giới, tín hữu tự nguyện đóng thêm những khoản tiền để trả những chi phí tân trang, sửa chữa, thiết bị cơ sở thờ phượng, cũng như các hoạt động của nhà thờ địa phương.

Ngoài ra, họ còn đóng những khoản tiền ủng hộ cho những chương trình đặc biệt do người khác yêu cầu. Đây chính là những giúp đỡ mà chúng tôi phải vận động. Nước Mỹ tuy giàu mạnh, nhưng không phải ai ai cũng có tiền dư. Thuyền lớn sóng lớn, người làm ra tiền nhiều thì cũng có những chi phí lớn. Nếu chúng ta thấy được sự khó khăn của người phải bỏ tiền ra để trợ giúp, thì chúng ta cũng sẽ thấy được sự khổ sở của người đi xin những tiền trợ giúp, và nhất là thấy được phép lạ của Chúa trong việc dạy dỗ con cái của Ngài, nơi lỏng chiếc dây xích đã buộc chặt quả tim họ bởi của cải vật chất trên thế gian.

Chúng tôi những tưởng rằng làm chương trình phát thanh thì dễ, nhưng việc đời thì có bao giờ được như ý mình muốn. Chúa huấn luyện con cái là để giao phó những công việc khó khăn hơn. Chương trình phát thanh ngoài bài giảng luận chính và hát Thánh ca, còn bao gồm thêm câu chuyện trẻ em, những bài tiểu luận, tin tức khoa học thường thức, những bài nghiên cứu về sức khỏe... Tất cả đều nhắm mục đích hướng dẫn đời sống tâm linh, tinh thần và thể chất của người nghe.

Mỗi ban đều tự động theo lịch trình thu thanh mà làm việc. Ban “Câu chuyện trẻ em” hoạt động thường xuyên nhất với những giọng nói già trẻ, nam nữ, diễn đọc những câu chuyện được sáng tác, hay tuyển chọn và dịch ra từ kho tàng chuyện trẻ con. Xưởng ngôn viên thì cứ tự túc vào phòng thu, vận máy, thu lấy bài đọc đã được chọn giao cho mình. Riêng các nhóm ca thì cần phải thu nhiều lần hơn. Mùa hè ở Nam Cali thường trên 100 độ F. Vận máy lạnh thì sợ tiếng ồn, phòng thu chật hẹp bốn bề có đóng vách, ngột ngạt và nóng điên người. Bất cứ ai đã từng thu băng trong những mùa hè đầu tiên của chương trình phát thanh, đều nhớ đến những giây phút đầu óc bưng bưng khó chịu, người thì ướt đầm mồ hôi, mà vẫn phải cố gắng chịu đựng cho đến khi hoàn thành lịch trình thu thanh.

Mục sư chính thức sẵn sóc cho 2 nhà thờ. Vào ngày Sabát Thứ Bảy, buổi sáng ông giảng cho lễ thờ phượng tại tỉnh Loma Linda, buổi trưa giảng cho lễ thờ phượng tại tỉnh Westminster. Sau nhiều năm thờ phượng vào buổi chiều, hội thánh Westminster kinh nghiệm rằng buổi chiều ngăn chặn sự phát triển của hội thánh. Hơn thế nữa, Hội Thánh Westminster Good Samaritan đồng ý cho người Việt dùng ngôi thánh đường ở Edinger với điều kiện là để thờ phượng vào buổi sáng Thứ Bảy hầu thuận lợi cho công việc truyền giáo, nếu không thì họ có thể cho một sắc tộc khác dùng thánh đường. Rồi thêm vào đó, Mục sư cần gìn giữ sức khoẻ cho trách nhiệm truyền giáo lâu dài..

Một ngày kia Mục sư có cơ hội tham dự một buổi hội thảo về "Nói Chuyện qua Hình Ảnh." Mục sư chia sẻ lại với Ban Trị Sự hai hội thánh và toàn thể tín hữu. Thế là đa số đều đồng ý và đóng góp cho dự án này. Chúng tôi phải lo kiếm tiền mua hệ thống quay phim và phát hình, rồi kiếm những người tín hữu tình nguyện hy sinh mỗi tuần gánh vác công việc thu hình mà huấn luyện cho họ.

Vì là truyền hình nói chuyện trực tiếp, nên mỗi khi mục sư giảng tại hội thánh bạn thì chúng tôi được nghe trực tiếp ngay trên màn ảnh TV của hội thánh nhà. Từ bục giảng mục sư có thể nhìn thấy và nói chuyện với tín hữu của hội thánh bên kia. Trong thời gian đầu trực trực kỹ thuật xảy ra thường xuyên. Đôi khi hoàn toàn không liên lạc được, hay được nửa chương trình thì mất tiếng hoặc mất hình. Giây nợ giảng tứ tung trong nhà thờ. Cái TV khổng lồ, cứ mỗi lần mục sư đến thì được khiêng đi chỗ khác cất, mỗi lần mục sư đi thì lại được khiêng ra. Vì quá quen thuộc, tín đồ chẳng có ai phàn nàn điều gì, nhưng những khách viếng lâu lâu được mời tới dự lễ thờ phượng, thì cứ tròn mắt ra, không hiểu sao mà nhiều khê quá.

Năm 2003, mục sư lại được giao thêm trách nhiệm chăn giữ nhóm người Việt tại San Diego, được tổ chức thành chi hội vào năm 2004. Hội Thánh San Diego cũng được vào mạng truyền hình trực tiếp trong chương trình thờ phượng.

Tuy nhiên, kết quả của sự thay đổi này đã mở đường cho một khúc quanh quan trọng trong tiến trình thu hình để phát hành băng video bài giảng, huấn luyện nhân sự truyền giáo, và chuẩn bị cho chương trình truyền hình trở lại sau này (nếu Chúa cho phép). Thêm vào đấy, Chúa cũng cho mục sư tìm được nơi chốn rộng rãi hơn để làm phòng thảo luận, phòng làm việc, và chỗ cất giữ tài liệu sách vở.

Tháng Chín 1995 chương trình phát thanh An Bình Hạnh Phúc dự định chỉ phát sóng cho Nam California, nhưng sau đó thì bắt đầu phát trên các làn sóng tại các tiểu bang miền đông Hoa Kỳ, miền nam Trung Mỹ, rồi Tây Bắc và những nơi khác.

Tháng Mười 1997, bắt đầu chương trình phát thanh hàng tuần tại Washington D.C, Virginia, Maryland.

Tháng Giêng 1998, phát thanh tại Atlanta, Georgia và New Orleans, Louisiana.

Tháng Hai 1998, phát thanh trên mạng lưới toàn cầu.

Tháng Giêng 1999, phát thanh tại Austin, Texas; và Tampa, Florida.

Năm 2001, phát thanh tại các tiểu bang miền trung Hoa Kỳ.

Năm 2002 tại San Diego và 2003 tại Sacramento thuộc California.

(Tháng 7 năm 1993, TV ABHP bắt đầu phát hình, đến tháng 7 năm 1995 TV ABHP hoàn toàn ngưng hoạt động. Nhưng tháng 7 năm 2005, đúng 10 năm sau, TV ABHP tái phát hình trên Hệ Thống Truyền Hình Vệ Tinh Việt Nam Hải Ngoại, và tháng 7 năm 2006 trên Direct TV tại Bắc Mỹ). Tạ Ôn & Ngợi Khen Danh Chúa.

AN BÌNH HẠNH PHÚC VIỆT NAM

Nơi nào Danh Chúa được nêu cao, vinh hiển qui về hoàn toàn cho Danh của Ngài, thì chính nơi ấy Chúa sẽ ban phước và xử dụng cho sứ mạng cứu rỗi của Ngài. Tiếng vang của chương trình truyền hình An Bình Hạnh Phúc do một hội thánh nhỏ người Việt Nam làm ra đã loan truyền đến tai của những chức viên cao cấp trong giáo hội.

Vào năm 1994, Mục Sư Akinori Kaibe, Giám Đốc Phân Bộ Truyền Thông của Tổng Hội Viễn Đông, đến gặp Mục Sư Tùng dò thăm về khả năng của An Bình Hạnh Phúc.

Tháng Năm 1995. Mục sư R.D. Riches, Hội Trưởng Liên Hiệp Hội Đông Nam Á viếng thăm nước Mỹ và có ghé qua nơi làm việc của ABHP. Sau 2 giờ thăm viếng, trước khi về, mục sư Riches yêu cầu chương trình ABPH được phát về Việt Nam ngay lập tức. Tháng Tám 1995, chương trình An Bình Hạnh Phúc bắt đầu phát thanh về Việt Nam mỗi ngày 2 giờ đồng hồ.

Chỉ trong vòng 3 tuần lễ đầu, thánh giả tại Việt Nam đã gửi thư về liên lạc. Sau đó là thư nhận được từ những Việt kiều tại Trung quốc, Hồng Kông, Thái Lan, Ấn Độ, Nam Dương, Phi Luật Tân, Trung Đông, Nga Sô, Cam Bốt ... Đó là những bức thư bộc lộ nỗi niềm của những người đang tìm thấy hy vọng. Thư xuất phát từ trong những thành phố lớn cho đến tận các vùng kinh tế mới xa xôi trong rừng núi Việt Nam. Từ những em học sinh sinh viên, cho đến những người trưởng thành nam nữ, những nhân vật lãnh đạo của các tôn giáo khác. Những tâm hồn héo hắt cần cỗi đã được Lời của Chúa làm cho sống động vui mừng.

Thư từ liên tục gửi đến ABHP. Những bức thư làm người đọc không cầm được nước mắt. Ban Liên lạc & Thư tín làm việc liên tục để gửi các sách vở tài liệu yêu cầu cùng ít lời thăm hỏi. Tìm cho đủ tiền tem để gửi đi cũng toát mồ hôi, làm sao có đủ thì giờ để viết thư trả lời cho từng hoàn cảnh một, ngoại trừ trả lời chung, mặc dầu biết rất rõ ràng tất cả đều chờ mong được hồi âm. Trả lời bao nhiêu, hồi âm bao nhiêu cũng còn thiếu. Chưa kể đến nan đề thư gửi đi bị tịch thu, thư trả lời bị ném bỏ, và có những người nhận thư trả lời bị chính quyền địa phương hăm dọa, v.v... Sự ái ngại cứ lớn dần cùng với những giọt nước mắt thường xuyên nhỏ xuống, buồn thương cho cuộc đời của những anh em đồng đức tin tại Việt Nam, hay đang lạc lõng trong một góc kẹt nào trên bản đồ thế giới.

Song song với sự lớn mạnh của Chương trình ABHP tại Việt Nam là sự phá rối thường xuyên của những nhóm chống đối. Bắt đầu là những lời đồn đãi, phao vu, nói xấu, xuyên tạc, gây chia rẽ nội bộ, gửi email, thơ nặc danh phỉ báng mạ lỵ những người chủ trương hay làm giao động tinh thần của những cộng tác viên. Lại có những thành phần rối rãnh vận động đến các cấp của giáo hội tại Mỹ để chỉ trích và đòi hỏi can thiệp kiểm soát để dẹp bỏ ABHP. Những âm mưu đen tối nhằm làm kiệt quệ tinh thần, hao mòn nhân lực, xao lãng mục tiêu, chia rẽ tiềm lực, giảm thiểu nguồn tài chánh hỗ trợ được thực hiện không ngừng để đánh phá ABHP. Tại Việt Nam thì chính

quyền cùng với một số cá nhân ganh ghét bắt đầu có những hành vi đả phá ABHP, đòi hỏi chương trình phải chịu sự kiểm soát hay là bắt buộc phải đóng cửa. Thấy được ảnh hưởng nghiêm trọng của tình hình, chúng tôi đồng lòng quyết định tổ chức một Ban Điều hành riêng biệt cho An Bình Hạnh Phúc bao gồm một số người hy sinh hoạt động, tình nguyện hiến thân cho chương trình truyền bá Phúc Âm Đời Đời của Chúa, để ngăn chặn những phần tử âm thầm xâm nhập gây rối, tiết lộ những tin tức hoạt động.

Tháng Tư 1995, chúng tôi đồng thanh chấp nhận mục tiêu “Việt Nam cho Đấng Cứu Thế (Viet Nam for Christ)”. Là những người tỵ nạn Việt Nam sinh sống trên đất Hoa Kỳ, nhận thấy những người tiên phong tạo dựng đất nước này, đã từ bỏ xứ sở nguyên thủy của họ ra đi để tìm kiếm một nơi chốn có được sự tự do để thờ phượng Chúa và tôn vinh Ngài, nên Chúa đã ban cho những con cái trung tín của Chúa một xứ sở cực kỳ giàu mạnh. Ôm ấp giấc mộng ấy, chúng tôi cũng mong muốn cho người dân Việt Nam chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế cho cuộc đời của họ, để đất nước đã tan nát vì chiến tranh và nghèo đói của chúng tôi, cũng nhân đó mà hưởng được ơn phước của Chúa, bình an và thịnh vượng.

An Bình Hạnh Phúc chính thức trở thành một tổ chức độc lập, thuần túy truyền giáo, chia sẻ Phúc Âm Đời Đời của Chúa Giê-su trong thời đại cuối cùng cho người Việt Nam trên toàn thế giới, và đặc biệt ở trong nước.

Tuy nhiên, những khó khăn do một số các anh em đồng đức tin gây ra trong giai đoạn này, cũng đã khiến cho ABHP nao núng rất nhiều, buồn giận, khổ tâm, hoang mang bối rối. Có lẽ nào cùng một đức tin mà lại không ủng hộ công việc Chúa, lại còn cố tâm đập cho nát? ABHP chết thì cũng không sao, chúng tôi không phục vụ Chúa bằng đường lối này thì cũng tìm cách phục vụ Chúa bằng cách khác. Nhưng những linh hồn đang đói khát Lẽ Thật của Chúa tại Việt Nam thì sao? Chỉ có hệ thống phát thanh mới đem Lời Chúa đến tận tai họ được. Thực hiện cho được chương trình để phát thanh đã là một nan đề khổng lồ, mà lại phải đương đầu với những âm mưu đen tối càng thêm điên đảo.

Chúng tôi tiếp tục cầu nguyện Chúa nhờ lòng thương xót con dân Việt Nam, đã bao năm không hề biết đến Lẽ Thật cứu rỗi của Đức chúa Giê-su, vì đã được nuôi dạy trong thói quen tập tục, nghe theo những lời dạy dỗ sai lạc của loài người, mà không hề biết đến những sự dạy dỗ chân thật của Đấng Cứu Thế. Chúng tôi cầu nguyện Chúa giữ gìn chương trình ABHP để chúng tôi tiếp tục phát thanh về Việt Nam.

Tháng Giêng 1997, ABHP ngoài phát thanh mỗi ngày 2 giờ, còn thêm 2 buổi phát thanh đặc biệt vào thứ Bảy và Chủ nhật, mỗi lần kéo dài 1 tiếng đồng hồ với tất cả tiết mục cần thiết của một buổi thờ phượng tại Hoa Kỳ, để giúp dân chúng Việt Nam, trong ngày Sabát đầu ở bất cứ nơi nào, chỉ cần tụ tập quanh một cái radio nhỏ là có thể tham dự một buổi lễ thờ phượng nghiêm chỉnh như tất cả các tín hữu khác trên toàn thế giới. Qua năm 1998, thì số chương trình phát thanh về Việt Nam tăng lên 4 giờ mỗi ngày.

ABHP chính thức thiết lập hệ thống thờ phượng tư gia (Radio Churches) tại Việt Nam theo lời yêu cầu của Mục sư R.D. Riches, Hội Trưởng Liên Hiệp Hội Đông Nam Á và Mục sư Don Jacobsen Tổng Giám Đốc Hệ Thống Phát Thanh Cơ Đốc Toàn Cầu.

Thơ từ liên tục gửi về cho biết những người lắng nghe chương trình ABHP và tiếp nhận Đức Chúa Giê-su và Lễ Thật của Ngài, từ từ xuất hiện công khai từ Bắc chí Nam. Có những đơn vị riêng rẽ từng cá nhân, từng gia đình, từng nhóm nhỏ. Nhưng cũng có những trường hợp nguyên cả hội thánh về với lễ thật của Chúa, từng nhóm vài trăm, có nhóm vài ngàn. Những người truyền đạo tự nguyện, tổ chức thờ phượng tại tư gia, khuyến khích mọi người lắng nghe chương trình phát thanh. Chúa đưa dẫn ABHP đến với con dân Việt Nam vượt quá mức tưởng tượng của chúng tôi. Vui mừng chưa xong thì tai họa lập tức đổ xuống.

Vào giữa năm 1998, sự phá rối lên đến cao độ. Tại Việt Nam thì tín hữu ABHP bị chính quyền bắt bớ, bị lường gạt bởi những tổ chức mạo nhận danh hiệu của ABHP, bị đối xử tàn tệ bởi thành phần lãnh đạo địa phương. Tại Mỹ thì trong tổ chức giáo hội cấp cao có sự nghi ngờ chia rẽ tranh chấp trong các thành phần ủng hộ và chống đối ABHP. Áp lực chánh trị từ mọi phía với mục tiêu duy nhất: giải tán ABHP.

Tại hai hội thánh người Việt Loma Linda và Westminster, thì có người ngoài xâm nhập để tuyên truyền vận động, đả kích đường lối, tạo hoang mang cho các tín hữu. Đồng thời xúi giục chống đối, chỉ trích, gây chia rẽ, nghi ngờ, nhắm mục đích làm kiệt quệ nhân lực, trí lực, thể lực, và tài lực của ABHP.

Những cuộc họp lớn bao gồm nhiều thành phần được tổ chức để cứu vãn tình hình, nhưng cũng không mang lại lợi ích gì. Những khó khăn về nhân sự và tài chánh của ABHP thì không ai để ý hay có kế hoạch giúp đỡ, gánh nặng để thực hiện chương trình trên đường dài thì có được mấy người biết dẫn thân hy sinh. Nhưng số người giỏi phê bình, đả kích, và muốn can thiệp trực tiếp vào đường lối hoạt động của ABHP thì đếm vô số. Những kế hoạch được áp đặt thì có vẻ mang lại nhiều nguy hại cho vấn đề an ninh của các tín hữu thuộc hệ thống tư gia tại Việt Nam. Chúng tôi đã gửi rất nhiều thư phản đối, nhưng hầu như không có kết quả.

Tháng Tư 1999, ABHP đình chỉ hoạt động của hệ thống thờ phượng tư gia.

Các anh chị em trong Ban tổ chức vẫn đồng lòng muốn tiếp tục chương trình phát thanh, nhưng chỉ muốn hoạt động theo đúng mục đích và đường lối đã vạch ra từ đầu. Chúng tôi bắt đầu nghĩ đến con đường phải làm trong tuyệt lộ. Có lẽ nếu bị ép tới chỗ cuối cùng thì mục sư sẽ từ chức để tránh khỏi mọi áp lực, và tự nguyện đơn thân độc mã hướng dẫn anh em tiếp tục điều khiển chương trình ABHP và hệ thống thờ phượng tư gia bằng những phương tiện mà Chúa sẽ ban cho. Nhưng trước hết và trên tất cả mọi sự, chúng tôi dâng lên Chúa mọi vấn đề, và cầu khẩn Ngài giải quyết.

NHỮNG HOẠT ĐỘNG KHÁC

Chúng tôi tạm thời trở về đời sống sinh hoạt hội thánh địa phương tại Westminster, ngày nay được gọi là Orange County, và Loma Linda, và cầu nguyện rất nhiều để Chúa hướng dẫn, dạy dỗ và chữa lành những vết thương lòng cay đắng mà chúng tôi đã có với các anh em chống đối. Chúng tôi học bài học, trong nhà Chúa cũng có con cái của sự xấu xa. Lẫn trong đám lúa do Chúa trồng cũng có cỏ lùng của ma quỷ. Thôi thì cứ lo hết bổn phận của mình, còn việc nhỏ cỏ dại và phê bình kết án là việc của Chúa, chẳng phải của mình. Trong thời gian này ABHP chú

trọng vào việc truyền giảng đạo của Chúa ra trong cộng đồng người Việt tại Quận Cam (Orange County).

Anh em tự học để làm Web page cho ABHP. Từ nay tất cả những ai có thể lên được mạng lưới Internet đều có thể nghe được tất cả bài giảng, lấy được tất cả những bài học Kinh Thánh và in lại những sách vở ấn bản đặc biệt của chương trình ABHP. Chỉ tiếc là nhân sự ít ỏi, mỗi người phải lo nhiều công việc, nên Web page không được đổi mới thường xuyên như ý muốn, mà chỉ có thể cung cấp những tài liệu căn bản. Địa chỉ của Web page là www.abhp.info.

Một số anh em khác thì thuê một nơi trong thương xá Phước Lộc Thọ, là tụ điểm buôn bán của người Việt Nam. Mỗi ngày chủ nhật, vợ chồng con cái dắt nhau đến để phát tài liệu học hỏi Kinh Thánh miễn phí, mời mọi người tham dự lễ thờ phượng tại hội thánh. Mặc cho những người đồng hương rong chơi ăn nhậu, qua lại trước chiếc bàn nhỏ, thờ ơ không đếm xỉa. Những anh chị em này vẫn kiên trì tiếp tục rao truyền Lẽ Thật, hy sinh những giây phút ngủ nghỉ cho riêng mình, hy sinh công chuyện nhà để lo công việc Chúa. Trong im lặng âm thầm, họ kiên trì tìm kiếm một linh hồn nào đó mà Chúa đã kêu gọi.

Tuy đặt trọng tâm vào sự truyền giảng Lẽ Thật của Chúa, nhưng chương trình ABHP cũng cố gắng giúp đỡ những người truyền đạo thực hiện những công tác cứu trợ xã hội trên bước đường phục vụ tại Việt Nam. Như giúp đỡ những người nghèo có dụng cụ canh tác ruộng đất để có nguồn thực phẩm, cung cấp tài chánh để mua thuốc men phát miễn phí cho những làng nghèo. Và nhất là cung cấp Thánh Kinh, radio giúp đỡ vào việc thờ phượng và lắng nghe chương trình phát thanh.

Hoạt động quan trọng nhất bên cạnh vấn đề truyền giảng của ABHP, là phát hành những sách vở tạp chí cần thiết cho sự học hỏi Kinh Thánh, bao gồm:

- 1995 Đời Sống Mới tập I
 - 1996 Lẽ Thật Ngày Sa-bát
 - 1997 Cẩm Nang Xây Dựng Niềm Tin
 - 1998 Giáo Lý Căn Bản cấp I
 - 1998 Tái bản Lẽ Thật Ngày Sa-bát (thêm chương)
 - 1998 Đời Sống Mới tập II
 - 1999 Suối Thiêng tập III (Niềm tin & Lẽ Thật)
 - 1999 Con Đường Đến Với Thượng Đế (Steps to Christ)
 - 2002 35 Bài Học Kinh Thánh “Đi tìm An bình & Hạnh phúc”
 - 2002 CD Truyền Giảng #1
 - 2003 27 Tín Điều Tóm Tắt
 - 2003 Bí Quyết Sống Khỏe
 - 2003 Ai Dời Chúa Nhật Từ Thứ Bảy Qua Ngày Thứ Nhất?
 - 2003 CD Truyền Giảng #2 & Thánh Nhạc #1
 - 2004 Sấm Truyền Tận Thế I
 - 2006 Cuộc Đời Chúa Cứu Thế I
- Một số truyền đạo đơn khác

Những ấn phẩm sẽ xuất bản trong tương lai gần:

- . Cuộc Đời Chúa Cứu Thế II & III
- . Thánh Ca Tôn Vinh Chúa (Church Hymnal)
- . Sấm Truyền Tận Thế II - Khải Huyền
- . Đời Sống Hạnh Phúc
- . Thần Học Cơ Đốc
- . 28 Niềm Tin Căn Bản

CHÚA CUNG CẤP

Trở lại với ABHP tại Việt Nam, quả thật, trong đường lối và thời khắc riêng của Ngài, Chúa thật sự sẽ giải quyết mọi vấn đề.

Từ Năm 1999, chúng tôi không thể nào quên công khó của Bà Giáo Sĩ Judy Aitken cùng toàn ban ASAP đã hết lòng hỗ trợ ABHP trong mục tiêu đem sứ mạng Phúc Âm Đời Đời cho toàn thể người Việt Nam. Một cá nhân nữa cũng có ảnh hưởng rất nhiều cho công việc Chúa tại Việt Nam. Chúng ta có thể gọi ông là "Cha Đẻ" của An Bình & Hạnh Phúc tại Việt Nam. Là người cũng hứng chịu nhiều sự chỉ trích, tấn công, và áp lực, có lúc dường như cô đơn để hỗ trợ An Bình & Hạnh Phúc tại Việt Nam là Mục Sư Robin D. Riches, cựu hội trưởng của Liên Hiệp Hội Đông Nam Á Châu. Có những lúc ông sẵn sàng từ bỏ danh dự, chức vụ, sự sống, và đặt nguyên cả tổ chức của giáo hội nằm dưới quyền của ông để hỗ trợ và bảo vệ hoạt động của An Bình & Hạnh Phúc. Chúng ta tạ ơn Chúa vì sự lãnh đạo của Mục Sư Riches trong vòng 8 năm qua trải qua những thăng trầm của An Bình & Hạnh Phúc tại Việt Nam.

Còn có nhiều cá nhân và tổ chức đã hy sinh hỗ trợ công cuộc truyền giáo này, nhưng không tiện để chúng tôi trình bày ra đây hầu bảo vệ cho sự an toàn và sự liên hệ của cả hai bên. Chúng tôi muốn dành thì giờ để làm việc hơn là để biện minh cho những sự vụ khống từ phía đối địch.

Tháng Bảy 2000, nhân kỳ Đại Hội Đồng Cơ Đốc Phục Lâm An-Thất-Nhật thế giới, một số quý vị mục sư lãnh đạo có lòng quan tâm đến công việc Chúa tại Việt Nam, đã thành lập một ủy ban độc lập để điều hành chương trình truyền giáo cho Việt Nam, và ABHP chính thức tái hoạt động qua hệ thống tư gia tại Việt nam với một danh xưng mới.

Đến năm 2005, Giáo Hội Toàn Cầu biểu quyết một chánh sách mới là: trong những quốc gia vì vấn đề chánh trị, giáo hội không thể trực tiếp lãnh đạo các tổ chức giáo hạt địa phương, giáo hội sẽ cho phép "hệ thống tổ chức song song" (parallel systems) để tiếp tục thi hành đại mạng lệnh của Chúa Giê-su. Làm cho đúng nguyên tắc của Kinh Thánh thì hội thánh của Chúa phải nhận mệnh lệnh từ Chúa và chỉ từ Chúa mà thôi. Nếu Chúa là Đầu của giáo hội thì giáo hội phải đặt Lời Chúa là cao nhất.

Ước muốn của ABHP là tiếp tục được đeo đuổi trách nhiệm đem sứ điệp Phúc Âm Đời Đời cho đồng bào Việt Nam. Mỗi thôn mỗi làng đều sẽ có cơ hội để biết đến Phúc Âm Đời Đời. Và mỗi thôn làng đều có sự hiện diện của những người chấp nhận Phúc Âm Đời Đời.

Cho đến tháng Mười 2002, con số sơ khởi mà ABHP có thể liên lạc được là khoảng 33,000 tín

hữu thuộc hệ thống tư gia tại Việt Nam. Hệ thống tư gia An Bình Hạnh Phúc Phúc Âm Đời Đời có hàng ngàn Mục Sư, Giáo Sĩ, Truyền Đạo, nhân sự truyền giáo, tín hữu tình nguyện truyền giáo, mỗi ngày đi khắp nơi để đem Phúc Âm Đời Đời đến mọi hang cùng ngõ hẻm của Việt Nam.

HUẤN LUYỆN NHÂN SỰ TRUYỀN GIÁO

Tháng Chín năm 1998, ABHP bắt đầu chương trình huấn luyện nhân sự hầu việc Chúa tại Việt Nam. Đó là những cuộc dấn thân đầy nguy hiểm cho người dạy và cả người học. Từ Bắc vào Nam, đoàn người bị theo dõi và truy lùng. Những buổi học Đạo lén lút ở những nơi vắng vẻ, trốn tránh lo sợ người chung quanh rình rập, để học Kinh Thánh. Học về lòng yêu thương của Chúa Giê-su và Luật pháp của Ngài. Học về những điều sẽ xảy đến trong thời kỳ cuối cùng. Học cách chia xẻ Lễ Thật của Chúa cho mọi người cùng được cứu rỗi. Học những điều lành, học những điều Tốt, nhưng phải lén lút trốn tránh như người phạm tội. Đây là những thánh giả lần đầu biết đến Chúa, và một số các mục sư truyền đạo đã chấp nhận Lễ Thật trong Kinh Thánh để cùng với ABHP thờ phượng Chúa trong ngày thứ Bảy Sabát. Cảm tạ Chúa vẫn hằng ban phước và bảo vệ cho tất cả được bình yên, học hành tốt đẹp.

ABHP có một người bạn Mỹ, trước kia đã từng chiến đấu tại chiến trường Việt Nam. Sau này trở về đời sống dân sự, anh hiến dâng tất cả tài sản, thì giờ và cuộc đời còn lại để giúp vào việc truyền đạo. Anh sản xuất những băng video nói về các hoạt động truyền giáo của ABHP tại Việt Nam, để cổ động cho việc tìm kiếm tài chánh ủng hộ cho chương trình ABHP trong cộng đồng người Mỹ da trắng. Trong một chương trình huấn luyện, anh giữ vai trò khuyến khích tinh thần cho mọi người và cầu nguyện. Mỗi khi các tín đồ tụ tập để học hỏi, thì anh âm thầm quỳ một nơi nào đó gần bên để cầu nguyện. Anh cầu nguyện liên miên không ngừng nghỉ, tin tưởng một cách chắc chắn rằng những lời cầu nguyện của anh sẽ chuyên chở tất cả tai họa đến với Chúa và Chúa sẽ giải quyết mọi vấn đề. Người bạn thân mến! Chúng tôi không thể nêu tên anh nơi đây được, nhưng chúng tôi luôn luôn nhớ đến anh. Và còn biết bao người nữa, trong thầm lặng, dâng sau bức màn, vẫn kiên trì cầu nguyện cho những anh chị em cùng đức tin tại Việt Nam.

Những năm sau đó, Chúa cho ABHP thực hiện thêm 3 khóa truyền đạo nữa để tiếp tục trau dồi giáo lý và kiến thức cho những người truyền đạo. Ở những nước tự do, tín đồ có đủ phương tiện và tài liệu sách vở để học hỏi nghiên cứu giáo lý, nhưng tại quê nhà, các anh em truyền đạo phải thường nhờ cậy vào sự giúp đỡ của ABHP trên bước đường tìm hiểu Lễ thật mà Đức Chúa Trời đã để lại trong Kinh Thánh. Lần thứ hai, ABHP huấn luyện được 20 mục sư, giáo sĩ, nhân sự truyền giáo. Lần thứ 3 huấn luyện được 30 người, và lần thứ 4 được 45 người, lần thứ năm được 57 người, lần thứ 6 được 65 người, lần thứ 7 số người tham dự là 95 người. Có những khóa học được một số giáo sĩ, mục sư lãnh đạo ở các nơi và những giáo sư tại Andrews University tham gia trong ban giảng huấn.

Mỗi lần huấn luyện, thời gian là một tháng, mỗi ngày học khoảng 10 giờ đồng hồ, mỗi tuần học 6 ngày. Chương trình học thuộc cấp Đại học và Cao học. Học viên ngoài sự khó nhọc về thể chất, phải vất vả chịu đựng trong hoàn cảnh khó khăn, lại còn phải cố gắng học cho hết tất cả những điều mình phải học trong một thời gian ngắn, nên cực kỳ mệt mỏi. Khi tỉnh táo hay khi ngủ, nghĩ, đầu óc lúc nào cũng cứ quay cuồng với bài vở. Qua mỗi kỳ thi, tất cả mọi người đều

kiệt quệ, đầu váng mắt hoa, đi đứng không vững.

Học viên đã vậy, thầy giáo cũng không kém gì. Dạy cho đến khi quai hàm bị tê dại, trí não không còn thu nhận được, nói không ra tiếng, áo quần ướt đầm mồ hôi, chân đứng suốt ngày bấp bệ quặn thắt. Phòng học chật hẹp, trời nóng như lửa, nhưng tinh thần tất cả đều hưng phấn lạ lùng. Giáo sư thì cố nói cho hết những điều mình biết, học viên thì cố gắng ăn nuốt từng lời, thức khuya dậy sớm, mong ước nhớ cho hết mọi sự để chia sẻ lại cho tín hữu trong hội thánh và mở mang công việc Chúa trên toàn quốc.

Đó là chưa kể những bận vào sanh ra tử để đi học, hiểm nguy chực chờ mỗi phút mỗi giây. Vì đói khát Lời Chúa mà phải liều mình, không ngại tai mắt của những người chỉ điểm khắp nơi, mà tìm được cho tới nơi học. Tại trường thì cả thầy lẫn trò ngày đêm hồi hộp, Vừa học vừa canh. Một tiếng gõ cửa là cả phòng rúng động. Người thì chạy vào phòng tắm trốn, người làm bộ ngủ, kẻ núp dưới gầm giường, người nhảy qua cửa sổ núp sau vườn, người thì giả đờ nói chuyện với nhau. Sách vở Kinh Thánh tẩu tán hết. Lúc nào cũng phải đề cao cảnh giác, một tháng ở trường là một tháng tự nhốt mình trong nhà, không dám ra đường, không dám xuất đầu lộ diện, suốt ngày chỉ thấy 4 bức tường. Còn chưa kể những khi phải thay đổi địa điểm và lịch trình liên miên để tránh tai mắt dòm ngó.

Học xong về đến nhà bình an, cũng chưa hết sợ. Hàng xóm tâu báo, chính quyền địa phương làm khó dễ về sự vắng mặt lâu ngày cũng là chuyện thường tình. Còn nếu trong vòng anh em có người đi báo cáo hoặc gửi thư chỉ điểm với chính quyền, thì sẽ bị kêu lên hạch hỏi, chất vấn, làm bản báo cáo liên miên có khi kéo dài vài năm, nhất cử nhất động đều bị theo dõi. Lại còn có thể bị phạt tiền cho cả gia đình phải đói khổ. Bị quản thúc tại gia, bị tịch thu tài sản xe cộ, bị đốt nhà. Bị đuổi ra khỏi địa phương mình đang sống, mất hộ khẩu, không có nơi trú ngụ hợp lệ và không còn có thể xin bất cứ giấy tờ gì, ở bất cứ nơi nào.

Cao quý thay là bước chân của người truyền đạo. Với tấm lòng kiên quyết không ngại hiểm nguy, với khả năng hiện có và tâm tình siêng năng, thành thật; nếu họ đi tìm vật chất danh vọng ở thế gian thì cũng không mấy khó. Nhưng họ đã hy sinh tất cả, để dâng trọn thì giờ và cuộc đời mình cho Chúa.

Họ tìm học những gì mà bị xua đuổi bắt bớ? Họ tìm học Lời Chúa để hiểu rõ về lòng yêu thương và sự dạy dỗ của Ngài. Họ tìm học Lời Chúa để nuôi dưỡng hy vọng trong cuộc đời này và ở đời sau. Họ học về sự mù lòa, không hiểu biết của con người trong giai đoạn cuối cùng của lịch sử nhân loại. Họ học về ngày Phán xét cuối cùng. Và họ học về sự tái lâm hùng vĩ của Đức Chúa Giê-su để đón rước họ về thiên đàng.

Họ đã làm những gì mà bị xua đuổi bắt bớ? Họ tập cuộc sống nghèo nàn giản dị. Họ tập ăn uống thanh sạch không nghiện ngập. Họ tập yêu thương và giúp đỡ mọi người. Họ tôn trọng luật pháp xã hội và có nếp sống đạo đức. Họ thờ phượng Đấng Tạo Hóa. Họ chia sẻ sự hiểu biết của họ với người chung quanh để tất cả cùng được phước hạnh, cùng được cứu rỗi.

Cao quý thay tâm tình của người truyền đạo. Bị bủa vây, cô độc mà vẫn không sờn lòng. Vì đã có Chúa nắm tay và dẫn dắt, ban cho sự bình an và vui mừng không thể kiếm được trên thế gian.

phiên nhiều hệ lụy cho công việc và đời sống hàng ngày của các anh tại Việt Nam? Cầu Chúa đặc biệt chăm sóc các anh, và cầu cho các anh luôn luôn vững lòng tin cậy nơi Ngài.

Khoảng tháng Chín năm 2002, đại diện chánh phủ Việt Nam liên lạc trực tiếp văn phòng trung ương của Giáo Hội tại khu vực Đông Nam Á và yêu cầu chấm dứt chương trình phát thanh An Bình & Hạnh Phúc... Đừng quên Lời Đức Chúa Giê-su phán, “Đây là lời phán của Đấng thánh, chân thật, là Đấng có chìa khóa của Đa-vít, mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được: Ta biết công việc người; này, Ta đã mở trước mặt người một cái cửa không ai đóng được; vì người có ít năng lực, mà đã giữ đạo Ta, và chẳng chối danh Ta.” (Khải Huyền 3:7,8)

Chúng tôi, những người cộng tác, những thân hữu của ABHP, hẹn với các anh và những thánh giả tại Việt Nam, một ngày gặp gỡ trên thiên đàng. Quả thật, hẹn gặp nhau trên nước thiên đàng! Lúc ấy tất cả chúng ta, những người chưa bao giờ gặp gỡ, sẽ cùng nhau tay bắt mặt mừng, hàn huyên tâm sự cho thỏa lòng mong ước bấy lâu.

Tất cả chúng con xin qui mọi vinh hiển về Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Thánh Linh. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con có cơ hội để phục vụ Ngài. Đã cung cấp cho chúng con mọi điều cần thiết để làm sáng Danh Ngài. Đã trui luyện dạy dỗ chúng con để luôn luôn khiêm tốn hạ mình biết nhờ cậy Ngài. Đã biến đổi tâm hồn chúng con để luôn luôn biết dấn thân vì Ngài. Và đã ban quyền năng cần thiết cho chúng con để phục vụ tha nhân.

Cầu Chúa ban phước.
Nguyễn Sĩ Tuyết Hoa
Ban Biên-Tập
An-Bình-Hạnh-Phúc

*Copyright (C) by Peace & Happiness Ministry
All rights reserved*